ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' — ΕΤΟΣ ΙΗ' — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7716
ΤΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24-94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ 1937

Σελίδες 12 ἡμερίδες. Ἀναν. τιμὴ 1.40 δύσις 7.57. Τῆς Πανσελήνου

ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΜΕΤΑΞΥ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

ΔΙΑΒΗΜΑ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Κατὰ πληροφορίας ἐκ Πράγας, ὁ ἐκτ' πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας πεσκέφθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κρόφτα καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἀποδοκιμάζει τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Γερμανικοῦ τύπου κατὰ τῆς Τσεχοσλοβακίας ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὑποθέσεως τοῦ Μπροῦνο Βάγκελ.

«Ἡ ἐκστρατεία αὕτη ἠρχισεν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ πρεσβευτοῦ, ὁ ὁποῖος ἐδήλωσεν ὅτι θὰ παρέμβῃ ἐντόνως πλησίον τῆς Κυβερνήσεώς του διὰ νὰ σταματήσῃ ἡ ἐπίθεσις ἐναντίον τῆς Τσεχοσλοβακίας, διὰ τὴν ὁποίαν δὲ τὴν Τσεχοσλοβακικὴν ἀποψιν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, ἡ ὁποία ἔδωκεν ἀφορμήν.

Τὸ διάβημα τοῦ Γερμανοῦ πρεσβευτοῦ παρήγαγε ζωηρὰν ἐκπληξιν εἰς τοὺς καλῶς πληροφορημένους κύκλους, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ ἔνδειξιν τῆς ἀσυμφωνίας μεταξὺ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Βερολίνου καὶ τοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος.

Ἐγνώσθη ἐξ ἄλλου ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Πράγας εἴχεν ἤδη ἐπιδιώξει ἀποτυχὼν διακοίνωσιν πρὸς τὸ Ράϊχ, τὴν ὁποίαν δὲν ἐκοινοποίησε, κατόπιν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Γερμανοῦ πρεσβευτοῦ καὶ τῆς ἐπελθούσης συμβιβαστικῆς συμφωνίας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Τσεχοσλοβακία δ' ἀπόσχῃ πάσης πολεμικῆς, ἐὰν τὸ Ράϊχ σταματήσῃ τὴν ἐκστρατείαν τοῦ τύπου ἐναντίον της.

Ὁ Περτινὲξ γράφει εἰς τὴν «Ἠχὼ τῶν Παρισίων», σχετικῶς μὲ τὴν ἔνταξιν τῶν γερμανοσοσιαλιστῶν σχέσεων:

«Ἡ Γαλλία εἶνε σύμμαχος τῆς Τσεχοσλοβακίας. Ἀλλὰ, μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς ἀνοχυρώτου ζώνης τοῦ Ρήνου τὸ βάρος τῆς Γαλλίας εἶνε ἴσως ἀνεπαρκὲς καὶ ἀπαιτεῖται εὐρύτερον σύστημα ἀσφαλείας. Ἡ δὲ Μεγάλη Βρεττανία, μολονότι διάκειται συμπαθῶς, σιωπᾷ.

Ἡ κ. Τσαμπουῖ γράφει εἰς τὸ «Ἔργον»:

«Ἡ ἐκστρατεία τοῦ γερμανικοῦ Τύπου κατὰ τῆς Τσεχοσλοβακίας ἀποβλέπει νὰ δικαιολογήσῃ ἐπιχείρησιν μεγάλης κλίμακος διὰ τὸ προσεχὲς φθινόπωρον, μέλλουσαν νὰ διεξαχθῇ ἐκ τοῦ ἀσωτερικοῦ τῆς Τσεχοσλοβακίας ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ Γερμανῶν κ. Χενλάϊν.

Σκοπὸς τῆς κινήσεως τοῦ κ. Χενλάϊν θὰ εἶνε αὐτονομία τῶν γερμανοφώνων περιοχῶν. Ἡ κίνησις αὕτη, κατὰ τὴν ἀκέφιν τοῦ Βερολίνου, θὰ σημάνῃ κώδωνα κινδύνου τῆς ἑνότητος τῆς Τσεχοσλοβακίας».

ΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

Ο ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΣΜΟΣ ΚΑΤΕΔΕΙΞΕ ΤΟΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ στρατάρχου Τουχατσέφσκι καὶ τῶν ἄλλων 7 στρατηγῶν ἐξακολουθεῖ ν' ἀπασχολῇ τὰς ἐφημερίδας τοῦ τρίτου Ράϊχ, αἱ ὁποῖαι ἀφιερώνουν καθημερινῶς ὁλοκλήρους σελίδας, περιγράφουσαι ἐν λεπτομερείᾳ τὰ ἀλλεπάλληλα γεγονότα τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας καὶ ἐπιφέρουσαι τὰς ἐπ' αὐτῶν κρίσεις των.

Αἱ ἐν προκειμένῳ γερμανικαὶ ἀπόψεις εἶναι σαφεῖς καὶ συνεψίζονται ὡς ἀκολούθως:

Τὸ Ράϊχ,—ἀναφέρουν κατ' οὐσίαν οἱ ἡμερησιογραφοι κύκλοι καὶ αἱ ἐφημερίδες—δὲν ἐξεπλάγη "καθ' ὁλοκληρίαν ὅπως ἐξεπλάγησαν καὶ ἐτρομοκρατήθησαν ἐν μέρει ἄλλαι εὐρωπαϊκαὶ πρωτεύουσαι.

Διὰ τὸν τελευταῖον γεγονότων, ὁ μπολσεβικισμὸς δὲν ἔκαμε τίποτε ἄλλο ἀπὸ τοῦ νὰ ἀποδείξῃ διὰ μίαν εἰδοτὶ φορὰν τὸν πραγματικὸν του χαρακτῆρα ὡς τὸν ἀνεγνώρισεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἐθνικοσοσιαλισμός. Τὸ ὅλον ζήτημα εἶναι νὰ μάθωμεν ποῖα μαθήματα θ' ἀρυσθοῦν ἐκ τῆς «ἐρυθρᾶς τρέλλας» αἱ δυτικαὶ δημοκρατίαι, αἱ ὁποῖαι εἶχον παραυρθῇ ἀπὸ τὰ γλυκὰ λὰ' ὁποδολιμπὰ λόγια τῶν ἀγιβρίπων, οὗτινες μόλις ἔπεσαν κάτω ἀπὸ τὰς σφαίρας τοῦ σοβιετικοῦ ἐκτελεστικοῦ ἀποσπάσματος.

Αἱ δημοκρατίαι αὗται—λέγουσι οἱ γερμανικοὶ κύκλοι—θ' ἀναγνωρίσουν τώρα ὅτι εἶνε ἄδυνατον νὰ συνεργασθῇ κανεὶς μὲ τὴν Μόσχαν; Θὰ ἐννοήσουν τώρα ὅτι οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Σοβιὲτ ἐμφυβόντο ὅσαν τοὺς ὡμίλουν περὶ «δημοκρατικοποιήσεως» τῆς Ἑνώσεως τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν καὶ ὅτιαν ἐτόνιζον ὅτι τὸ σύστημα τῶν θὰ συμβαδίζῃ πρὸς τὸ δημοκρατικὸν τῆς Γαλλίας καὶ Μεγάλης Βρεττανίας; Θ' ἀναγνωρίσουν ἐν τέλει τὰς βαείμους ἀπόψεις τῆς Ἑρμανίας, ἡ ὁποία ἤρνεττο πάντοτε νὰ θεωρῇ τοὺς Ρῶσσους ὡς ἀγγινεᾶς τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης καὶ ἡ ὁποία ἀπέκρουε διαρρήξεις μὲ τὴν συμμετοχὴν της εἰς τὸ σύστημα τῆς συλλογικῆς ἀσφαλείας, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἐλάμβανε μέρος Κράτος ποὺ κατέδειξεν ἐκ νέου τὰς τελευταίας ἡμέρας τὸν πραγματικόν του χαρακτῆρα;

Ὅλαι αὗται αἱ παρατηρήσεις ἀναφέρονται πρὸς δύο οὐσιώδη γεγονότα. 1ον) Τὴν ἐμφάνισιν τῶν Σοβιὲτ εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν καὶ 2ον) Τὸ ὑπογραφὲν σύμφωνον μεταξὺ Γαλλίας καὶ Σοβιετικῆς Ρωσσίας, τὸ ὁποῖον ἐνέχει σοβαρωτάτην σημασίαν, δεδομένου ὅτι ἀνακοῦπτει καθ' ὃν χρόνον ἡ Γαλλία ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν πρὸς σύμπηξιν ἑνὸς νέου δυτικοῦ συμφώνου ἀμοιβαίας συμφωνίας, ἀντικαθιστῶντος τὸ παλαιὸν Λοκάρνο. Καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ παρακολουθοῦν τὰ διπλωματικὰ γεγονότα τῆς εὐρωπαϊκῆς ἠπείρου θὰ ἐνθυμοῦνται ὅτι αἰτία τῆς στρατιωτικῆς ἀνασταλλήθεως τῆς ἀριστερᾶς ἀχθῆς τοῦ Ρήνου ὑπῆρξεν ἀκριβῶς τὸ γαλλοσοβιετικὸν σύμφωνον.

—Ἀποτελεῖ τρέλλαν—τονίζει ἡ ἡμερησία «Διπλωματικὴ καὶ Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις» τοῦ Βερολίνου—νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἐπιτρέπωμεν εἰς τὰ ἀνεπιφοπιάκαι ταραχοποιὰ σταυγεῖα ποὺ ἀνεπτύσσοπεύουν τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν νὰ ὑφόνων τὸ ἐν Συμβουλίῳ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τὴν ἀνωτέρω τῶν ὡς Κράτους ἀπολαύοντος τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων ὡς τὰ ἄλλα Κράτη. Ἀποτελεῖ τρέλλαν νὰ ἐξακολουθήσωμεν νὰ θεωρῶμεν τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν ὡς Κράτος ἱκανὸν "νὰ συνάπτῃ, σύμφωνα μὲ τὰς ἐπιφυλάξεις καὶ ἐξαιρέσεις ἐπὶ τῶν διεθνῶν σχέσεων ἐπιφορὴν τῆς ἐποίας ὁ κίνδυνος ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸν κίνδυνον ποὺ παρουσιάζει ἡ ὁλικὴ δύναμις τῆς χώρας αὐτῆς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ γαλλοσοβιετικὸν σύμφωνον, αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες ὑποστηρίζουν ἀμερόληπτες ὅτι ἡ σύναψις τοῦ ὑπογραφεῖσα ἀπὸ τὰ γερμανόφοβα αἰσθήματα τῶν Γάλλων θυνόνων τὰ τῆς πολιτικῆς καὶ ὅτι τὸ σύμφωνον τοῦτο συνήγησεν ἐν ἀρχῇ σοβᾶρὰν ἀγνιθεσιν μέσα εἰς τοὺς κόλπους αὐτοῦ τούτου τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ.

ΔΙΕΛΕΥΣΙΣ ΕΚΔΡΟΜΕΩΝ ΔΙ' ΑΡΧΑΙΑΝ ΟΛΥΜΠΙΑΝ

ΑΥΡΙΟΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΝ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ!

Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἀφίκοντο διὰ τῆς ἀμαξοστοιχίας ἐξ Ἀθηνῶν περὶ τοὺς 150 ἐκδρομεῖς ὁπάλληλοι τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης, οἱ ὁποῖοι παραμείναντες χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὴν πόλιν μας, ἀναχωρῶν σήμερον τὴν πρωϊνὴ δι' Ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν.

Οἱ ἀνωτέρω ἐκδρομεῖς ἐπανερχόμενοι σήμερον τὸ ἑσπέρας, θέλουσιν διανυκτερεύσῃ εἰς τὴν πόλιν μας καὶ τὴν ἑπομένην θ' ἀναχωρήσουν δι' Ἀθήνας.

ΑΠΟΤΕΦΡΩΣΙΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΕΙΣ ΠΥΡΓΟΝ

ΗΤΟ ΑΝΑΣΦΑΛΙΣΤΟΝ

ΠΥΡΓΟΣ (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Τὴν μεσημβρίαν ἐξερράγη πυρκαϊὰ εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦ Χαραλάμπους Γεωργακοπούλου τὸ ὁποῖον ἀπετεφρώθη ἐντελῶς ἐντὸς ὀλιγοτάτου χρονικοῦ διαστήματος προξενησθεισῶν ζημιῶν πλέον τοῦ 1 ἑκατομμυρίου. Τὸ πῦρ προῆλθεν ἐξ ἀγνώστου αἰτίας. Τὸ κατάστημα ἦτο ἀνασφάλιστον.

ΛΟΓΙΑ

ΕΙΔΥΛΛΙΟ ΤΟΥ 1937

Τὰ γεγονὸς δὲν ἔτθασε μέχρι τοῦ ἀστυνομικοῦ δελτίου καὶ εἶναι δίδεια πῶς ἡ πολιτεία δὲν θὰ τὸ πληροφορηθῇ ποτέ. Ὅμως ἔλη τὴν ὑπαίθρου ἡ ζωὴ τὸ ἔχει μάθει, ἀπὸ τὸν κόμπο ὡς τὸ δόνυ. Ἐλοι τὸ γνωρίζουν, χωρικοὶ καὶ ἀστοί.

Ἐνα πρωὶ τὸν τελευταῖον αὐτῶν ἡμερῶν, ἀκούστηκε, ζωηρὰ καὶ ἀπροσδόκητο ἀπὸ ἀλεύθερον ἀκέτ δάξονα, τὸ μήνυμα:

—Ὁ Χρήστος ἀλέφε τὴ Μυρτὼ τοῦ παπᾶ!

Καὶ τώρα τὸ ἀνυπολεῖ ἀκόμη πράπνος ὁ λόγτος, ἡ φάρφγγας τοῦ Χελμὸ ἐπιβλέπκαι τὸ ἀπόχνῶν. Τὸ ψιθυρίζει ὁ βρυαρὸς ἀνεμος ἐπάνω στὰς φόρφγγας τῶν ἐλάτων καὶ ἀφρισμένος τὸ τινίζει ὁ κατηράκτης στὰ λοξοκοπὰ πατρόμπετα τῆς Σύνγας:

—Ὁ Χ ῆστος ἀλέφε τὴ Μυρτὼ τοῦ παπᾶ!

Ἡ μορφὴ τοῦς ἱστορία ἀπλῆ εἶναι καὶ ὀμαία —ὅπως μᾶς τὴ διηγήφκαι διαδόσεις ἀκείνων τῶν μερῶν.

Σ' ὀρειὰ —ἔνα χωριὸ τῶν Καλαβρύτων, ρυδοφόνελλο ἀγρὸ ἐκκαλεῖ χρόνον, ὁ Χρήστος, ἀγράμματος καὶ ἄγνος, ἔβοσκε τὰ πρόβατά τοῦ. Καί, ἀπὸ τὸ λαμπρὸ ἀωθ.νὸν ὅ; ἀγρὰ στὰ βιλινά, τὴν πάσαν ἡμέραν, ἀνεγκρυσε ἡ φλογέρα του τῶρα τὴν παρθένο κιπρὶ τοῦ παιδιοῦ. Αὐτὸς λαιπὴν τοῦ κατεινοῦ ζφγάνου ἐ σκασμὸς ἔπιγνε ἔνα πρφί —τὰ μυστικὰ τῆς ἀνοιξης ἐξ ἀχί κοιὰς θὰ τὰ ἔξγγγ— καὶ ἀπλόφηκα γλυκὰ στὸ σκῆπς ἀνοὺ τῆς Μυρτοῦ. Καὶ τότε, τὸν δεκαπέντε τόσων χρόνων ἡ κόρη ἔξινιγε στὸν ὄρθρο τοῦ ἔρωτα καὶ ἀνθνοντγ.

"Ἐσαι μεταξὺ τοὺς ἄνθεσε τὰ ἐβελλίου ἀμέσως, ἡ ἀνθζῶν αἱμάφρυτες πλημμυρίζοντας τὴν πελλάδα ἡ πατρρσνής. Ἡ ναλὴ ὀρδοι ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ ἔγ.νε τόπος τῶν συναπαντημάτων τοις. Ἔκαί, κατὰ τὴς γαλανὰς ὄρες τῆς ἐσπέρας, τὰ δυὸ παιδιὰ ἀπήγαιαν προφιλακτικὰ νὰ εἴπουν —σπάνια— δυὸ λόγια ἀγάπης ἀνόηταν' ν' ἀλλάξουν —σπανιότερα— δεν λόγια ἔνα ἀσπασμὸ καὶ —συχνότερα— νὰ κοιτάζονται στὰ μάτια, νὰ κρατοῦνται θερμὰ ἀπὸ τὰ χέρια καὶ νὰ σωποῦν... Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ ὁμιλία τῶν ματιῶν εἶναι ἡ κλίσις φλόαρφ. τὰ σιγελὰ νερὰ τῆς θρύσης ἀκουσαν τὸ μυστικὸ τῆς καρδιᾶς κ' ἔτρεξαν, πηρνδνντας ἀνάμεσα ἀπὸ κήπους καὶ ἀγρούς, νὰ τὸ βεκλαλήσουν πρόσωπα σὲ χωριό. Τὸ ἄκουσαν ἄλοι καὶ ἔλει ἐγέλασαν.

"Ἀκόμη δὲν ἐπρόβαλαν ἀπὸ τὸ αὐγό τοις! εἰρωνεύθηκαν τοὺς δυὸ ἐρωτευμένους νεαρούς.

Ἡ μάνα τῆς Μυρτοῦς τὴν ἐφάνηξε δυνατὰ ἀπὸ τὰ μαλλιά, φφρίζοντας τὴν. Καὶ ὁ πατέρας τῆς ἀγαθὸς τὸ Κυρίου λειτουργῆς.

—Αὐτὸ μᾶς ἔλειπε! εἶπε. Νὰ πάρῃ ἡ κόρη μου τὸ τσοπανέκολο..

"Ἐπέρασαν ἡμέρες καὶ τὸ ἀστεῖο —ὅπως ἐφάνηκα— ζήτημα εἶχε καταιγίσει. Ἀλλά, ἐνα πρωϊνὸ, ἡ ρόδοβόχυλη αὐγὴ ἐφάνεκε τὸ σκφῦμα τῆς Μυρτοῦ, ἀδειανὸ καὶ ἀπέραχτο.— Ἡ μικρὴ δὲν εἶχε κειμηθῆ ἀπόψε στὸ σπίτι τῆς! Ἀγνωγυζία τὴν γονγῶν· οἱ συγγενεῖς ἀρχίσαν θυμωμένοι νὰ τὴν ἀναζητοῦν —ἀχ! τὸ ἄπιρο πλάσμα!— τρεχάμανε καὶ θερυδὸς πολύς, ἀγανία κ' ἔντρεπη, μήπως τὸ μάθῃ ἡ γειτονιά, ὡσπου σύνεφα τέλος ἀκούστηκε ἡ ἀλήθεια:

—Ὁ Χρήστος ἀλέφε τὴ Μυρτὼ τοῦ παπᾶ!

"Αλλος ἀνθρωπος ἔγινε ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἡβόστου: "Οπλο ἔκτρε στὰ χέρια του γὰ τοὺς καταδιώξῃ, γὰ τρολάβῃ τὸ ἀνεπαρόβτον. Ὅμως ἀνώφελα ἦταν ἡ περιπέτεια· —ὅμως εἰδοκοίησαν. Ἡ φυσικὴ μοῖρα ἔπρεπε γὰ ἱκανοποιηθῆ. Τὸ νέο λιπὸν ζευγάρι εἶχε πλέον ἐνωθῆ κρυφὰ κ' ἔπεισμα σεσυμμένο σῆμερκας ὀπσαμό, κάτω ἀπὸ τὸ γαλανὸ χάλ ος τῆς νύχτας κεντημένο μὲ ἀστέρια, ἐμπρὸς στὰ ἱλαρὰ ὁλέμματα τοῦ μεγάλου Θεοῦ... Τοὺς εἶχε ἡ χαλὴ γῆ στρωμένο γαμήλιο κρεβάδια: ἐπάνω στὰ θερισμένα στάκα τοῦς ἀγρῶν, ποὺ ἀνέβαναν μύρο δαρύ, τὰ δυὸ νεανικὰ σώματα, ἀγκαλιασμένα σφιχτὰ, ἄγειραν, μεστὰ ἀπὸ πρᾶξιο τὸν πόθο τῆς ζωῆς...

Ὁ ἀγαθὸς ἱερωμένος ἄφησε τώρα τ'ὅπλο του κ' ἔπηρε....σταφαυνὰ. Δυὸ-τρεῖς ἡμέρες ἐπλανήθηκε στοὺς δρόχους καὶ στὰ σπήλαια τοῦ Χελμοῦ, ὅς γ' ἀνακαλύψῃ τοὺς νεόνυμφους. Δίσθιμος καὶ ψυχρὸς εὐλόγησε τὸ γάμο τοις· ὕστερα τοὺς εἶπε νὰ μὴ πεφμένουν τίποτε ἀπ' αὐτόν, ἐδεβαίωσε πῶς θ' ἀποκληρώσει τὴ Μυρτώ, κ' ἔφυγε, ἀφήγοντας τοὺς ἐπάνω στὸ βουνό, μὲ τὰ πρόβατα νὰ δόσκουν σκιρτῶντας στὰ πόδια τοις.

—Πηγαίνετε λοιπὸν γὰ ζήσετε μόνοι σας τῶρα! Τοὺς εἶπε ἐπιπλόκαι. Ἐκεῖνοι θὰ ζήσουν! Καλοδέβαια ἐκεῖνα θὰ ζήσουν! Καλὸ καιρὶ εἶναι τῶρα. Ἡ φύσι, μητέρα μεγάλη, τοὺς φιλοξενεῖ σταγρικά. Γιὰ τὸ λυὸ φαγητό τοις ἔχουν ἀφθονο τὸ γάλα, καὶ βρσσερούς καρπὸ στὴν ἱστορία, ἔπαιξε καὶ παίζει ἀκόμη σημαντικὸ ρόλο στὴ δημιουργία τύπων, ποὺ ἔχουν τὸ χαρακτηριστικὸ ὅτι λείπει κάθε ἔκφρασι μεταφορικὴ καὶ ἔχουν τὴ λέξη σὰν ἀνεστάτωμα ποὺ σαγγαλάει, ἢ τοαλλάσσει, κατιμένο ἀπ' τὴ προσωπικότητα τοις ἢ Τέχνη, θλίψη νὰ ἐμφυσῆ. Ἐκεῖ ἐκείνες τῆς ἀρετῆς, ποὺ θὰ τοὺς ἔδιναν δικαιωματικὰ τὸν τίτλο καὶ τὴν αἰγλὴ ἑνὸς σοβιλοῦ.

Μὰ θὰ μοῦ πῆτε: ὁ πανεπιθυμὸς ρεαλισμὸς, ποὺ ἀρπάζει σάρκα τὸ κουρέλι τοῦ δρόμου, τὸν ἀλέγη, τὸν ἔμορφα τῆς σάρκας, τὸ δουλοπάρικο, τοὺς κρύοσους, ἔλα ἀλίζῃ, ὅπου τέβρῃ, καὶ τὰ παρα-δίνει, πολλὲς φορὲς μὲ σπουνιδῆς ἀνεστρεφομένης μηχανῆς σὰν κανὸ μὲ πολὺ ἀξίωμα τὰ δίνει. Γιὰ νὰ κάνει ἐπίδεξη τὴν πλουσιοκρίτης τοις, ἐκείνων τῶν ἀνωμαλογήτων ποὺ εἶδον καὶ ἔζησαν, νὰ κάνει ἐπίδεξη τὸ ἀστρο ἀστρὸ ἀπὸ τὴ μυκιὰς ἔκφρασης ὅνο. Ἡ μόνιμος ἔμφασι ἐκεῖνο ὅπου ἔχουν ἀπὸ ἀστρὸ ἀστρὸ ἔλα τὰ ἀνθρώπινα πολλὲς φορὲς, τὰ ἔλεγε κακιμὰ ἀνάκρη σφιγκτὰ, καὶ δεβίνοντ ἀκόμα, νὰ τὰ ὁρόσης σὰ σύμβολα! Τὴ σημασία ἔχει τὰ χαρακτηρίζουν τὴν ἐποχὴ μας: Κακμὰ ἐποχὴ κάγκα σύγκρασι δὲν σταρίθρεα ἀπ' ἔλα τὰ δικαιοκρατικὰ ἔθνη τοῦ Κακοῦ ἢ τοῦ Καλοῦ, τὸ ἀρχίσω ἢ τοῦ ἀγχοῦ. Πάσα σ' αὐτὰ τὸ σωμὲ τὸ πρίκι νὰ ἀπαλοῦμε.

Ὁ ὅπωνδς ρεαλισμὸς, ὁ ἄγνος ἀπότερη ἀνηφυχία, καὶ θέλχοι καὶ πίστη, καὶ κατεαλίωνει γὰ τὰ δημιουργήσῃ μέσα ἀπ' τὸ ἐκοβρένο ἀδολίωνοι αὐτὸ ὁλικὰ τῆς ζωοῦ τὸ πλοῦσιο δῶμα, τέπιος, ποὺ θὰ γνοῦν κάτι ἀπ' τὸ ἐξωτερικὸ παρεβλλον ποὺ ζῆ καὶ σταρρεύνεται ὁ δημιουργός, καὶ τὸν μᾶθε πολλὲς φορὲς ὁ σίστρος τῆς ἀγωνιοφιρῆς, δὲν θὰ σταθῆ. Γιατὶ ἡ δουλειὰ του σταρεῖται πρωτοβουλίας, προσωπικῆς προσπάθειας. Δὲν κάνει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ φωτογραφίζῃ, ἐργαζία αὐλκλῆ.

Ἰσοιμάλιστα γι' αὐτὸ τελόγοντα μὴ ὑπόσχεται διάρκεια τὰ σημερινὰ ἔργα. Ἀβρὸ παρνθνστας σὰ κινοῦρτες μορφὲς ζωῆς αὐτὰ τὰ ἔργα δὲν θὰ χαρῆσον κάμιμὰ συγκίνια. Ἴσως, ἀκόμη νὰνει αὐτὸ κ' ἡ αἰτία ποὺ σκοεῖνει τὸ ἀνδιεφέρον τοῦ κοινοῦ γιὰ τὰ τόσα δίβλία ποὺ καθημέρα βλέπουν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητας. Ἴσως κ' ἔλεγ τὰ τὰ πολεμὰ δικαιολὸ γράνα ἡ σφινοτοιμὰ, αὐτῶν πσῦχουν φυχικὴ ἀνεπάρκεια νὰ θωρῶν γαλίνιον, τὴν βίβλια, τὴ μέτρια ἢ τὴν ἐξαλλὰ ἀπὸ πόδιος ἀλίστιστος ζωὴ ποὺ τὴ διαβάζουν μαζ' τὰ δικλία, σὰν σὰ καθρέπτη, ἀπ' τὴ σύγχρονη ταγνοτρεπία ποὺ λέγεται ρεαλισμὸς:

Ἡ αἰσθησια τῆς αἰθημοσύνης, ποὺ παρατηρλάει στὰ ὑποσνεῖδητά τοις δὲν τὸ ἀνέχεται πατὰ γὰ δοῦν τὴ ζωὴ τοις γυμνὴ, χωρὶς νὰ προσχημάτα τὴς εὐπρεπείας. Ζητᾶν, κ' ἔχι βέκια, κάτι καινοῦρ'ον, ἀνάτερο, ποὺ θὰ τοὺς κάνῃ νὰ λησρονήσουν τὴ θλιβερὴ τοις κατάσταια. Ὁ Ρεαλισμὸς, δὲν κάνει τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ παρέχει εὐκαλία σταῖν κάθε μεριὰ τῆς, νὰ μᾶς τροφοδοτεῖ μὲ τὸ δάφαινο ἢ σαχλὸ ρεπορτάζ τῆς ποὺ ἔχει σημασία στὸ σημειωματάριο τῆς μνήμης, ἢ στὸ ἡμερολόγιό τοις, ποὺ τὰ συγκινῆσε ἢ τοῦχῆς, καὶ γι' αὐτὸ ἐκεῖ ἀλίπζει ἀφ' ἑτέρου ἡ βιολκὴ ἀγκαρτερῶν μὲ τὸν συνῆθη πατριωτισμὸν σου νὰ σταθῆς γενναῖος, ἀνώτερος μὲν τὸ κινδύνου, ἄλος δὲ τὰν ὀυχὴν τῆς πατρίδος καὶ τὰν ἐλπίδων τῆς διοικήσεως.

Σήμερα οἱ πλάζ, ἢ γόμια καὶ ἡ δεθεὶς σαρκῶν, εἶναι ἐπόδειξις τοῦ ἐφωμαῖκοῦ πνεύματος καὶ τὸ σύμβολο ἢ σημαία τῆς συνηθείας.

Ἡ ἀπόδειξις αὐτὴ γκρεμίζει καὶ τὰ τελευταῖα ἀπολελιμμένα, μαντικὸν κατασκευασμάτων, χωρὶς νὰ μειοῦται ἡ γονιακὴς τῆς ἀποστολή.

Τότε ὁ ἄνδρας λαχτάρφνε τὴν γυναῖκα γιατὶ τὸ κορὶ τὴ εἶν τέλεια, δὲν τὴθλιεπε, καὶ ἀπόβαινε τὸ ντελίρωμ' τὴν αἰσθησιακῶν πεταλεγμάτων.

Σήμερα τὴν γυναῖκα τὴν γνόρισε τὴν πλησιάσε, καὶ τὴν ἐχεμιάζῃς ὡς διάνοια καὶ ὡς ἀνωτερότητα.

Ἄς μὴ διστάζουμε νὰ ἀναγνωρίσουμε τὴν σημερινὴ ἀνάπτυξιν τῆς κοινωνικῆς μορφῆς, καὶ ἂς παραδεχθοῦμε ὅλοι τοὺς ὅρους ἀπείρα εὐνοϊκοῦς γαοῦτά.

Ἡ γυναῖκα σήμερα συμβάλλει γιὰ μιὰ ἀνάπτυξι πάνω ἀπὸ τὴ ζωῶν κατάστασι, καὶ τὴν πραγματοποιεῖ τῆς τὸ μεγάλης προόδου της. Σήμερα ἡ γόμια δὲν τὴν ἐμποδίζει τὰ παρατεῖν τὴν ἐμωτικὴ ἱκανοτητά της, ποὺ ὅλλωστε ἐστερεῖτο ἀπὸ τὴν κατοπλιστικὴ σύμπραξι τῆς ἀγέλης εἰς τὴν ὁποίαν ἀνῆκε. Λὸτὸ καὶ μόνον ἀρκεῖ γιὰ νὰ σκλείσῃ κάθε παραλληλισμὸ μεταξὺ τῶν ἐποχῶν.

Αἱ διάφορες μορφὲς τῆς κοινωνίας εἶχαν νὰ παρατάξουν γιὰ τὴν γυναῖκα ἰδέες ὁλότελα διαφορετικὲς ἀπὸ τὶς δικές μας, καὶ ποὺ ξέρουν τοι σὶ ἄμεση ἀντίθεσι, χωρὶς νὰ τοι ρεμπυνεῦεται ἡ ἔννοια τῶν ἀπὸ τοὺς περιορισμοὺς. Καὶ δὲν ἀπκλείεται σήμερα μὲ τὸ ξεφάντωμὸ τῆς ἡ γυναῖκα, νὰ ἀποδοῦμ πλειὸ ἀνέπτα περιστάσεων ὑπερ αὐτῆς καὶ νὰ παρακολουθῆσ τὰς ἀναγκαῖας τῆς ἐπιχείρησεις ἀπὸ τὴ μικρὰ φεῦδοκυρὰ σου, καὶ ὀφείσεται κάποιον ἐκτρεχαμένον στὸ νὰ ἀποφεύγεται ἀπὸ τὴν ἀνεπαρκεῖ ἀνάγκη τῆς προμήθειας ἀναγκαιοσάς μου. Σὰς εἶπα καπαρὸ ὅτι ἡ γυναῖκα δὲν χάνει γόμια, αὐτὲς κα ξεφεύγει ἀπὸ τὸν πρωϊνὸ τὴς ὁρμὴ, ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ γυναῖκα μπορεῖ νὰ εἶνε, καὶ ὁ ἄμμωνας, στὴν ἀπόλυτη ἔνωσι μιᾶς καπαρᾶς καὶ ἀνωτέρας ἀποστολῆς. Τὸ μέσον ὅμως νὰ φαίνεται ἔνα ἀρκετὰ χέρι, ἔνας λαμπὸς ἐρυνόδιασμος, ἔνὸ κολιγραμμα λαξευμένο πολυφοιτοῦ, δὲν ἀπέχουν ἀπὸ τὴν ἀρμοκαὶ θέσιν ποὺ ἔπαξε αὐτὴ ἡ φύσις γιὰ τὴ γυναῖκα.

Εἶνε φίλε μου κ' αὐτὸ ἡ οἰκονομία στὴν ἀποκατάστασι τῆς φλογὰς συνεννοήσεως νάνω στὸ βραματικὸ ἀτωαὶ τὴς πάλης μεταξὺ τῶν δύο φύλων.

Ἡ γυναῖκα στὸ ὁλιστικὸ σωμφρον νὰ ἐξασφαλισθῆ πλησίον τοῦ ἀνδρὸς ἐφεξῆς τὴ δόναμι τῆς ὁμφαφίας τῆς, τὸ βασικὸ καὶ ἀκατφρλίχτο αὐτὸ ἐλατήριο στὸ ἀπείρων ὑπέκοινσ ἡ ἱστορία, καὶ ἡ ἀνθρωπότ ς ὁλόκληρα. Εἶνε ἡ σύνθεσις τῆς ἄλλοιστε τέσσαι πολὺ ἄλλα νὰ τὴ φτιάξῃ διαφκὰς, εἶτε μὲ τοὺς θρυμμένο τὴς ψυχῆς τῆς, εἶτε μὲ τὸ κορμοῦ τὴς τὴν ἀπόλυτη χαρὰ.

Μὴ σὰς συνεπέρνουν οἱ ρομαντισμοὶ τῆς ἐχαλιασμένης ποιητικῆς φαντασίας, καὶ θελήσετε νὰ ζήσετε μὲ τοὺς ἀλληλοφίλους συνδ